

Synth i ti år

■ ElektroStat, tidligere Oslo Synthfestival, kan se tilbake på ti år når det i november er duket for nok en festival med elektronisk undergrunnsmusikk. Årets ElektroStat går av stabelen på Fabrikken på Grünerløkka i Oslo fredag 7. og lørdag 8. november. Aldri har programmet vært så sterk som i år, melder arrangørene i en pressemelding. ©NTB

Ved vann

■ Natur og stillhet toner i Kirsten Haabeths bilder. Til helgen åpner hun utstillingen *Ved vann* i Galleri Midtstuen i Rakkestad. Kunstneren henter mye av sin inspirasjon i fjellnaturen ved Ringebu der hun har tilknytning og har hatt utstilling tidligere. I Rakkestad viser hun oljepasteller og collager fram til 23. november. **Vårt Land**

■ 16 forfattere en nominert til Brageprisen. Se hvilke på vl.no/kultur.

BARE I VÅR NETTUTGAVE

nsodden

■ Anmeldt av
Arne Guttormsen

arneg@vl.no

22 310 392

En bok og en plate. To gaver fra 82 år gamle Odd Børretzen til oss alle.

Vi hevder allemannsretten når det gjelder Odd Børretzen. Han er det landskapet ved fjorden som hverken grunnrike private eller Feste Eiendom fikk tinglyst. Han er den landsbyen i Frankrike der vi fortsatt har råd til et kvistværelse og en espresso på fortauet. Vi har ikke turt å bysle vår bit av ham, for de kontraktene løper bare i 99 år, ikke sant? Så furet værbitt er han at vi forveksler ham med grunnfjellet.

Nå har han gitt oss syv sørgelige og tre triste, og vi, som trodde han hadde gjort sitt beste, blir lykkelige og littegrann klokere i all hans tristesse.

Bundet til masten. Lars Martin Myhre får gjenfornyet tillit, selv om skipper Børretzen for lenge siden mer enn antydte at man ikke trenger gitarist. Myhre er rett og slett lykkelig bundet til masten. Musikken han skriver og spiller er sydd til tekstene som ledige lindresser til en mannekropp. For det er sann maskulinitet dette er.

«Jeg skal ut å seile, bror. (-) Jeg har gjort det før min venn.»

Se bare på bildet av de syv solblide og steinvaskede musikanter der de står så skulder ved skulder at det ikke er plass til annet enn samspill mellom dem. Alle får alle, og alle får en, og han heter Odd. Det finnes ingen musiksjanger som heter kameratskap, men du kan høre den i hver rille på denne samlingen – og i menyen «røyk og øl og setersmør».

Bekkelaget Blues. Eller hør på solidariteten med den ulykkelige jenta på jazzklubb i Bekkelaget Blues, og på lydhørheten og beundringen for «De gamle musikantene». Og humoren, mann, den du humrer deg glad av som i forsvaret av Hanna Winsnes «en

CD VISER

**Odd Børretzen/
Lars Martin Myhre**
Syv sørgelige sanger
og tre triste
Big Box
BBRCDDo2o

Sann maskulinitet.

skummel prestefrue fra 1886 – en sånn som laget suppen på halen og kastet oksen, uten å tenke på negrene...».

Ikke alle sporene innfrir våre høye forventninger, men «Hjemmeparty Blues» innledes likevel med beskjed: «Jeg er et lite rikmannsbarn, sånn som alle mine venner. Jeg er alene hjemme nå, det er alle som jeg kjenner.»

Høstens vakreste. Odd Børretzen er også tegner og har bidratt til høstens vakreste bok *Glad som ei lerce*, en formfullendt fryd som forfatter Margaret Skjelbred har gitt undertitelen – død som ei sild, så der har vi tristessen igjen, men i en tapning så sprudlende og sann at den kaller på julepapir og silkesløyfe og høy og stille lesning og latter.

Forordet er en e-post fra tegner til forfatter der Børretzen skriver at han har innsett at han «liker damer mye bedre enn menn». Hverken bøllen eller sleipingen slipper unna Børretzen

«Vi som trodde han hadde gjort sitt beste, blir lykkelige og littegrann klokere i all hans tristesse»

BOK TEGNINGER

**Margaret Skjelbred og
Odd Børretzen**
Glad som ei lerce

Tiden

Boken kaller på julepapir og silkesløyfe og høy og stille lesning og latter.

zens perfide strek, mens kvinnene gjennomgående får blomstre.

Morsom strek. Noen av tekstene er satt slik at tekstbildet poengterer innholdet som når teksten om Hr. Listig har fått form av en slange. Odd Børretzens strek er morsom, og han har avistegnerens evne til å kline til i ett grep, som med samme Hr. Listig.

Margaret Skjelbred har lekt fram 31 mennesketyper, eller 31 speil der en bør kunne finne noe av seg selv og kanskje få gapskratten i vrangstrupen. Se hvordan den drevne forfatteren evner å gjøre et lite vers til en hel skjebne:

Hr. Flittig var så flittig som en maur.

*Han slepte sammen tusenvis av staur
og bygde seg et hus som nådde skyen.*

*Det var det høyeste i hele byen.
Der satt br. Flittig aller øverst oppe.*

Han tittet ut og tenkte: – Skal jeg hoppe?

Som er en skjønn, er det ikke akkurat barneverns hun har skrevet. De får heller gå til Serafim og Plym og lese om høyhusbygging.

Ikke stort ■ Stort ■ Helt enestående

■ Anmeldt av **Olav Egil Aune**

olave@vl.no

22 310 432

Svært vakker Tsjajkovskij fra kanskje den mest interessante fiolinisten i dag, suverent Chopin fra Pollini og prikkfrie, om enn vel selvnýtende Chopin-konserter fra pianofenomenet Lang Lang.

Ikke stort. Lang Lang spiller pusten av hvem som helst. Men han betaler med nokså glatte, overfladiske tolkninger. Skinrende, men ikke særlig berørende. Det er hans svøpe. Men han er populær, nettopp fordi han imponerer. Han er blitt en slags popartist innenfor det klassiske repertoaret. Han begeistrer unge lyttere, det skal han ha. Og slik sett er det jo utmerket. Men det finnes uendelig mer hos Chopin enn dette, det er bare å gå tilbake til en musikalsk poet som Stefan Askenase (DG/Universal) for å finne den absolutte motsatsen: en pianist som dveler og «synger» på tonene. Og som spiller så vakkert at det er ikke til å glemme. Gammeldags? Ja, i den grad ekstrem følsomhet er gammeldags.

Stort. Den musikalske «kirurgen» Maurizio Pollini stripper Chopin og viser hva som er igjen etter et langt pianistliv. Maurizio Pollini lar ikke noe sveve, han modellerer Chopin som strenge skulpturer. Han lar aldri følelsene dra av sted med seg, men han forsaker dem heller ikke. De er bare innbakt i en klangmasse og en så lekker melodiføring at en kjenner seg renset. Pollini, som aldri legger skjul på sine politiske sympatier til venstre for det moderate røde, er en av århundrets viktigste. Han ga i sin tid pianospillet nytt innhold. Han er like stilfullt original i dag, som da han begynte.

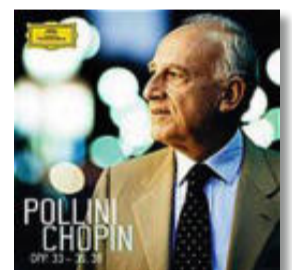
Helt enestående. Og høstens beste innspilling? Der aspirerer fiolinisten Janine Jansen, med en moden og deilig fremførelse av Tsjajkovskijs uslukkelige fiolinkonsert. Dette er saker. Hun spiller så stilsikker og innholdsmettet at en kan lure

CD KLASSISK

Frederic Chopin
Pianokonsert nr. 1 og 2
Lang Lang, Wiener Philharmoniker, dir: Zubin Mehta
DG 477 7449/Universal

Frederic Chopin
Masurkaer, Valsen. Piano-sonate nr. 2
Maurizio Pollini i (klaver)
DG4777626/Universal

Peter Tsjajkovskij
Fiolinkonsert.
Souvenir d'un lieu cher
Janine Jansen (fiolin), Mahler Chamber Orchestra,
dir: Daniel Harding
Decca 4780651/Universal

på når hun fikk tid til å tilegne seg det, så ung som hun er. Hun har usedvanlig godt følge av en varm og fast orkesterklang, signert Mahler Chamber Orchestra og Daniel Harding (tidligere sjef for symfoniorkesteret i Trondheim). Mange har møtt Janine Jansens fargerike mesterskap under kammermusikkfesten i Risør. Her, i Tsjajkovskijs store konsert, finner den som vil, musikalsk varme for både en og to vintre.